

**ATENEU
HORTENC**

Medalla d'honor de Barcelona
Creu de Sant Jordi

PERE PAU, 8, 10
Tel. 93 357 30 40
08032 BARCELONA

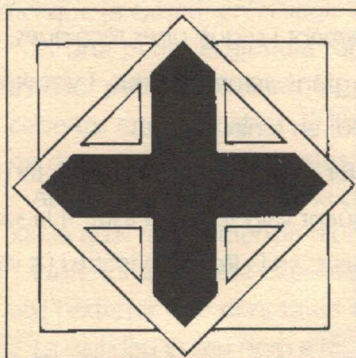
LA VEU de L'ATENEU

FULL INFORMATIU

Núm. 17 març 2003

© Ateneu Hortenc
c/ Pere Pau, 8 - 08032 Barcelona
Tel. 93 357 30 40 - Fax 93 358 32 35
Coordinació: Ferran Isern

Tenim la creu de Sant Jordi

Ha estat un acte molt emotiu que hem seguit centenars de persones en el Palau Nacional, a la sala oval, la central, on hi ha un enorme harmònim que no hem sentit sonar. El que sí hem escoltat es la coral Madrigal que ha començat l'acte amb el cant del Segadors que tots dempeus, hem acompanyat amb gran emoció (aquest nostre cant nacional, sempre fa posar la carn de gallina!).

Tenim dues grans pantalles on podiem veure els "protagonistes" de prop. De primer han repartit les creus de Sant Jordi atorgada a personalitats del món de la ciència, de la cultura, de l'esport, etc. i finalment la placa amb la creu, atorgada a diverses entitats.

L'honorable president de la Generalitat de Catalunya ha fet l'entrega personalment de tots els guardons. Ha tingut paraules personals per a tots els que han passat a recollir el premi. No sabem què els deia, però a tots els parlava i els escoltava la resposta.

El guardó consta d'una placa quadrada d'argent en un suport de fusta. Al centre hi ha gravat un quadre amb la Creu de Sant Jordi en corall a l'interior. Hi figuren també el senyal de la Generalitat i les llegendes de

la condecoració, com el nom de l'entitat. Conjuntament amb la Creu, els guardonats reben un diploma acreditatiu on consta la data de la distinció, el nom de l'entitat i una glossa dels seus mèrits més rellevants reconeguts en el decret de concessió. Aquest diploma està elaborat artesanalment en paper fabricat a mà pel Museu Molí Paperer de Capellades.

El president Jordi Pujol, ha fet la cloenda amb un discurs llarguíssim que els altaveus, amb massa ressonància, no deixaven entendre gaire. Llàstima perquè segur que ha dit coses ben interessants! Més o menys s'entendia el missatge que ens volia transmetre: *Un país no és ric perquè la seva terra sigui fèrtil i tingui recursos naturals. Un país el fan ric les persones que treballen, que tenen enginy, creativitat, capacitat de progrés, que tenen bona voluntat i disponibilitat, que són abnegades i que no es preocupen per l'interès personal, sinó que saben ser altruistes i treballar pel bé comú. Aquests són els patriotes, els que enriqueixen la seva terra!* (Bé: si no ha dit això, jo personalment, és el que volia escoltar).

L'acte ha durat dues hores llargues i no s'ha fet pesat! Estem orgullosos del guardó aconseguit!
Per molts anys!

DORA SERRA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Acció Cívica

Dte. VII Horta-Guinardó

ENTITAT MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA I INTEGRADA AL FÒRUM DE CULTURA DEL DISTRICTE HORTA-GUINARDÓ

Després de la pluja. Comèdia de Sergi Belbel

El dia 17/11/2002 vaig anar a veure el grup teatral d'aquesta Entitat que representava una obra d'en Sergi Belbel. Aquest autor sempre em sorprèn. El tractament de les seves obres és esquemàtic i colpidor, humorístic i dramàtic, realista i fantasiós. Quina barreja de conceptes oi? Doncs sí. Hi ha de tot! La trama de **Després de la pluja**, tal com ens deia el fullet de mà, passa dalt d'un terrat i tot són curtes seqüències de distints personatges, que semblen deslligades les unes de les altres, però que l'autor, molt intel·ligent, va conduint cap a un fil de teranyina que ho lliga tot. La lletra, llargs paràgrafs, és transcendental. Hi ha moments que et fan posar-hi els cinc sentits. Hi estàs d'acord amb aquelles veritats que ens presenta mig irònicament, mig rient...

L'obra va ser presentada molt dignament. "Vèiem" el terrat i vivíem el drama. Els actors, tots, saberen encarnar llur personatge, força difícil en alguns moments. L'únic inconvenient per l'espectador (alguna pega hem de dir!)

era la dificultat d'entendre el text, recitat massa de pressa.

Per què correu tant? No sabeu que esteu dalt d'un escenari i el teatre és ficció? Per més que estigui retratant uns fets reals, l'actor no ha d'oblidar mai que cal seguir unes tècniques: vocalitzar, parlar fort, donar la cara al públic i no córrer mai! El so de la paraula és com una onada i quan més lluny se'n va es deforma s'esvaeix. Si el volem transmetre al públic, per lluny que estigui de l'escenari, hem de complir el reglament i seguir unes tècniques. És així com es formen els grans actors i actrius, i vosaltres, grup escènic de l'Ateneu, en teniu la pasta.

Que consti: em va fer passar una bona tarda, tan és així que el dissabte següent vaig tornar a estar a la sala, aquesta vegada al Foment, en la Roda de teatre i us vaig tornar a aplaudir.

DORA SERRA

LA GAVIOTA **Obra teatral d'Anton Chéjov**

Avui, dia 16 de febrer del 2003 he vingut a veure aquesta obra que el grup de teatre l'Ateneu Hortenc, sota la direcció de Salvador Tudela, ha posat en escena.

El teatre de Chéjov és dramàtic, romàntic, com corresponia en aquells temps (l'obra va ser escrita l'any 1896) i avançat a la seva època que va ser força incomprès pel públic fins i tot pels empresaris. Avui dia encara es difícil d'interpretar, amb tantes "accions indirectes" o sia, allò que no es diu però se sobreentén.

Aquesta colla d'actors i actrius s'han esforçat moltíssim per a fer-nos viure el drama i se n'han sortit molt bé. La pose i seguretat que ha donat Irina, l'Àngela Marín ens ha sorprès gratament. Tant la Mascha, la Cris-

tina Canales, com la Nina, la Virginia González, les dues desgraciades enamorades de l'home que no toca, han donat un dramatisme als seus personatges, admirable. Tots els papers tenien força dificultat i una personalitat molt potent que, han sabut marcar.

Ens ha agradat el partit que n'heu tret del petit escenari, aquesta vegada duplicat en prendre'ns una bona part de la sala. Feia molt de goig i es podia entendre les diferents situacions dels personatges.

Heu estat molt valents en representar aquesta complicada obra del gran dramaturg Chéjov. Us felicitem! Bravo!

DORA SERRA

Tresors ignorats

Quantes vegades passem de llarg per llocs on hi han veraders tresors i que són dignes de veure però que pel fet d'ignorar el seu valor o per les maleïdes presses no ens aturem a mirar-los.

Un d'ells és l'església de Sant Iscle de les Feixes.

Ubicat en un bell entorn paisagístic, en terres de Collserola el temple és un dels tresors que tenim molt a prop i que és mereixedor de veure.

Fou construït a la vall de les Feixes, al terme de can Catà.

L'església de Sant Iscle i el seu cementiri van ser el centre de la parròquia de les Feixes entre el segle XII i el XIX, però hi ha referències documentals d'un primer edifici que ja existia en el segle X.

Es una petita esglesiola romànica, senzilla de construcció, però notable per les pintures romàniques descobertes en el seu absis. El lloc és d'ascendència romana demostrada per les restes trobades.

Adjunt a la capella hi ha la casa rectoral obra del segle XII, la qual fou residència d'una comunitat de monges.

L'interior de la casa es conserva en molt bon estat no així l'exterior que denota els estralls del temps.

La vall deu el seu nom a les feixes que la pagesia que poblava el terme va construir als vessants de les muntanyes i turons per guanyar superfície conreable en aquesta part de Collserola on no abunden les terres planes.

Les famílies que vivien a les feixes no van ser mai gaire nombroses, vivien en masos i masies, eren pagesos, tenien bestiar i explotaven els recursos forestals.

Durant el segle XIX, els pobles de Cerdanyola i Montcada van créixer, la fil·loxera va acabar amb el conreu

de la vinya, que era el més important i la vall es va despoblar progresivament.

L'església de Sant Iscle es va anar quedant sola, envoltada per un paisatge que, poc a poc, el bosc ha anat envaint.

Cada any, els habitants de Cerdanyola i d'altres llocs acudeixen a aquest antic temple per celebrar l'Aplec de Sant Iscle.

Actualment el lloc és encerclat i està sota la vigilància d'un ermità o masover que té cura de la bona conservació del recinte.

A la part oposada de l'ermita hi ha un humil habitatge que serveix d'aixopluc a l'home i als visitants que s'escauen anar-hi. A l'estiu ofereix bona ombra i a l'hivern un bon foc a la llar.

Un grup d'homes jubilats, coneguts pel nom de Colla Riallera assidus caminants d'aquests boscos han lligat bona amistat amb l'ermità Isidre el qual els ofereix, sempre que vulguin foc i taula els dies que el visiten.

D'aquell nombrós grup de companys caminants, pocs són ara els que continuen amb les caminades. Malauradament alguns ja no hi són i altres han abandonat per manca de forces.

La resta del grup que ha quedat, quatre o cinc companys, han trobat tan bon acolliment a Sant Iscle que s'ha convertit en el lloc preferent de les seves caminades. Perquè a més a més del bonic entorn paisagístic que està ubicat aquest tresor romànic s'hi respira el sanitós aire del bosc i la pau que tant sols pot oferir Sant Iscle de les Feixes i el seu ermità.

MINGO BORRÀS

ACLARINT CONCEPTES

En el darrer número de la Veu de L'Ateneu en l'apartat d'opinions es va fer esment d'una actuació interna de l'Entitat, que si en part podem estar-hi d'acord, en lo que fa referència a la participació de la gent per crear nous projectes i escoltar als joves, difícilment es factible tota vegada que la poca joventut que hi ha es la dels grups escènics i aquesta no es vol involucrar en cap més activitat que no sia el Teatre.

Modestament i d'acord amb les seves possibilitats l'Entitat a part dels sopars per socis i els balls per la gent gran també, a més a més dels seus grups de teatre, té una secció d'escacs molt competitiva dintre dels cam-

pionats de Catalunya. S'organitzen excursions de tres o més dies si les dates ho permeten, Balls tradicionals, de Carnaval, Festa Major, Revetlla de St. Joan, Castanyada amb l'Orquestra Mongrins, Fí d'Any, Festivals infantils, Caga Tió, Concurs d'all i oli, se celebra el dia de la Dona i el Vermut per tots els socis i familiars a l'inici d'any, es donen classes de gimnàs i Tai-chi.

Creiem que aquestes activitats que no han estat enumerades en l'esmentat apartat d'opinions, han d'ésser del coneixement de tots els socis.

LA JUNTA

26 octubre: Castanyada

Com cada any tots els aficionats a la bona música espere-rem la festa de la Castanyada per poder gaudir d'una bonica audició de Sardanes a la Plaça Eivissa amb la Cobla Montgrims. Després a les 11 de la Nit i per dintre el recinte de l'Ateneu un preciós concert i un bonic ball fan les delícies de tots els assistents.

15-16-17 novembre: Teatre

El grup de teatre del Ateneu va posar en escena l'obra de Sergi Belbel "Després de la pluja", els dies 15 i 16 a les 10 de la nit i el dia 17 a les 6 de la tarda. L'obra va agradar molt a tots els assistents.

23 novembre: Sopar de tardor

S'ha donat el nom de sopar de tardor al apat que es porta a terme a l'Ateneu a finals de novembre i que està majorment confeccionat amb productes de mercat com son els bolets, els fruits secs, clementines, etc. Després del sopar vem disfrutar d'un animat ball amenitzat pel Duet Mediterrani.

3 desembre: Creu de Sant Jordi

L'Ateneu ha estat guardonat amb la creu de Sant Jordi, la qual cosa ens ha omplert de satisfacció a tots els socis, ja que no és honor del que puguin gaudir moltes entitats. El guardó li ha sigut concedit per la seva dilatada trajectòria i per les moltes i diverses activitats durant tants anys..

6-7-8 desembre: Excursió a Tortosa

Sortint a les 8 de Barcelona i esmorzant pel camí arribàrem a Tortosa a les 12 del migdia del dia 6, després d'ocupar l'habitació vem dinar i fer la primera excursió, com la resta dels dies, doncs entre altres vem visitar Miravet, Amposta, el Delta de l'Ebre fent el recorregut amb barca pel delta.

27 desembre: Caga Tió

Com cada any els nens i nenes, fills o nets de socis de l'Ateneu vàrem poder apallisar al Tió i recollir els juguets i dolces que aquest esplendit tronc els deixaba. Després una bonica festa acompanyada d'aperitiu i refrescos va fer la delícia de tots els menuts i dels acompanyants.

31 desembre: Sopar de fi d'any

L'entrada del nou any , reuneix a molts socis i simpatitzants, que després d'un bon sopar poden fer força gat-zara al tocar les 12 campanades i a continuació ballar amb la música de la simpàtica parella Joan i Maruska.

12 gener 2003: Vermut del soci

El vermut que cada any es fá a l'Ateneu, un dels primers diumenges, van poder retrobarse amb la companyia de molts socis. En aquesta festa es fá entrega de la Insignia d'Or de l'entitat a tots els socis que han demostrat la seva fidelitat durant 50 anys premiant així la seva entrega.

2 febrer: Excursió a Montserrat

A primers d'any l'Ateneu fá una excursió a Montserrat, aquest any vem tenir molt bon dia. Després vem anar a dinar a Moia de l'Estany i per la tarda vem visitar la bonica església de Sta. Maria de l'Estany, retornant a Barcelona sense contratemps.

14-15-16 febrer: Teatre.

El grup de teatre l'Ateneu va posar en escena l'obra de Txekhov Seijov "La Gaviota" els dies 14 i 15 a les 10 de la nit i el 16 a les 6 de la tarda. L'obra va agradar molt a tots els assistents.

CARME

LES PROPERES ACTIVITATS

17 maig: Sopar Mariner, Habaneras i Ball.

23 juny: Revetlla de Sant Joan, sopar i ball.

NECROLÒGIQUES

Josep Oriol Costa, soci núm. 18.

Francisco Lopez Echezarreta, soci núm. 55.

Els Recordem Sempre